

تدبیر و امید فرزند خلف دوم خرداد

مجید نیک‌روان – روزنامه‌نگار

۲۰ سال از دوم خردادماه ۷۶ گذشت. چه زود زمان سپری می‌شود. روزهایی که اکنون شسور و حالش را می‌بینیم، آن روزها شسیرین تر بود. نه از باب آنکه امروز این شیرینی اندک است یا تلخ است یا …

بلکه در آن سال، پس از سالها فشار در لایه‌های گوناگون جامعه، برای نخستین بار استحاله ای در میان جامعه پدیدار شده بود که می‌خواستت تصمیمی مهم بگیرد که امروز پایه های این بنای محکم را شاهدیم. به واقع باید این روند بیست ساله واکاوی شود در میان استادان و دانش‌جویان رشته های علوم انسانی. روزهایی را به یاد می‌آورم که شورآفرینی ملت آن روز نخستین دغدغه اش حرکت به سوی یک هدف مشخص و روشن بود. بی علت نیست که همه صاحب نظران متفقدند هدفت را روشن و شفاف معین کن.

چه روزهای زیبایی بود در دانشکده روزنامه نگاری دانشگاه علامه طباطبایی که اکثر دوم خردادی بودیم.اکثر آنها امروز از خیزنگاران و روزنامه نگاران خوب این طرف یا ششکه های آن طرف هستند. اما ما ماندیم این طرف که گویند آن طرفی شدید. اصلاحات، چپ، دوم خردادی، مشارکت، روزنامه های به اصطلاح زنجیره ای و …

کلیه‌ا کیهان آرزوها بر همین مداری بود که امروز هست.

واقعا بر نسل های جوان این کشور چه گذشت. امشب که تیک تیک ساعت وارد دومین روز خردادشد به ناگاه فلش یک به بیست سال پیش زدم. گروههایی که مایل نبودند سید محمد خاتمی رئیس جمهور شود اما با رای ملت عزیز شد. واقعا چه می‌کند این رای ملت. اگر روزی نگفته بودند میزان رای ملت است چه برسر این کشور می‌آید. دوم خرداد، رقمی زیبا بود که وصلتش مبارک بود و امروز صاحب خانواده گسترده ای شده است. صاحب فرزندنوه و نتیجه‌است.شاید امروز دولت تدبیر و امید یکی از نوادگان یا نتیجه والدش دوم خرداد باشد. البته که در این میان فرزند ناخلقی هم هست سال در میان خانواده ی بزرگ خود لوئید. به هر حال در هرنسلی، در خانواده ای چنین و چنان می‌شود.اما ملت همواره آگاهانه راه می‌پیماید و اگر کمی در مسیر تغییر جهت می‌دهد بدلیل ذات وجدیش است که برمدار تعامل است. دوم خرداد! نسلت اصیل و مانا در امتداد زمانها.

یادداشت روز

اصلاح طلبی، طلب نیست!

قاسم‌بزرگ‌زاده– مشاور حقوقی

برای دوم خرداد

همین که مارک اصلاح طلبی را بر تخت سئینه وثیقه لباسمان بچسبانیم و با شال و دستبند بنفش، گروهان جمع کرده و صندوق ها را سبز کنیم، کافی نیست.

فرض که دولت درپی اصلاحات باشد. بر عهد خود استوار و درست پیمان باشد. مگر دولت از حیث عده و عَدَه چقدر است؟

مگر امیر کبیر و مصدق و خاتمی، روسای دولت اصلاحات نبودند؟ چقدر توفیق داشتند؟ و اگر کم بود ، دلیل عدم توفیق چه بود؟

سید جمال هم دغدغه اصلاحات داشت، درزمره مصلحان بود، درسرفحوضر، برائین اصلاح با سفت کتد بود و داغ و درفش و تیمید و حبس و حصر …

برخی براین باورند که اصلاحات اسدابادی، پریپمان تر بوده و درحوزه فرزانش و تولید محتوا در گسترهٔ بیشتری از زمان، اثرگذار بوده است و بذر تحولات و رشد فرهنگی و

مالی اجتماعی را در بستر جامعه کاشته است …

اما ما که خود را نمایان اصلاح طلبی می‌دانیم، ترک درست ومیثنی بر واقع ونفس الامر جامعه خود نداشتیم و باشیسمی ومصلحانه وبرمدار برنامه وهمگرایی جمعی وترجیح منافع عمومی بر راحت خود، رفتار ونقد رفتار نکنیم وخود را از بند تحجر و کینه وانزوی های منفی برخاسته از امتیداد درونی ومیرونی، نرهانیم، صد البته، دولت هر قدر هم بکوشد و بر این معهود بماند، خشت بر دریا زده است.

بر مدار اصلاحات و کشف مناسبات اصلاح طلبانه فکر وگفتگو وعمل کنیم تا عموم مردم درفراق قیاس وبیطورعی به این نتیجه برسند که، اندیشه اصلاح طلبانه بهتر است. آنگاه که حساب فرصت طلبان از اصلاح طلبان جدا شد، اصول گرایان واقعی ونه فرصت گرایان، به سرزمین سبز صلح ودوستی واصلاح طلبی کوچ خواهند کرد.

اصلاح طلبی طریق رسیدن به ، پندار نیک، گفتار نیک وکردار نیک است. که نمی توان از دولت ودیگران توقع داشت. لاجرم باید از خود بیپنازم.

خبر

مجادله چمران و حافظی درباره طرح حفاظت از باغات تهران

بروید دو واحد شهرداری بخوانید!

به گزارش خبرآنلاین؛ در جلسهٔ اخیر شورای شهر تهران طرح صنایت و حفاظت از باغات و اراضی مزروعی شهر تهران مطرح شد و قرار شد جهت بررسی بیشتر، این طرح در جلسهٔ کمیتهٔ ای شورای شهر تهران مطرح شود.

در جریان بررسی این طرح مهدی چمران رئیس شورای شهر همچنان به عنوان یکی از مخالفان این طرح ظاهر شد و به مجادله با رحمت اله حافظی رئیس کمیسیون سلامت، محیط زیست و خدمات شهری شورای شهر تهران پرداخت.مشروح این مجادله را در زیر می‌خوانید

حافظی: طرح صنایت از باغات حاصل ساعت ها کار و بحث کارشناسان است و نقطه نظر کارشناسی است اما دوستان فرمودند که منافع مالکین در نظر گرفته شود و حساب دو دو تا چهار تایی چرتکه‌ای کردن که ارزش یک باغ و میوهٔ آن چقدر است و بروند ساخت و ساز کنند. من متاسفم، این تفکری بوده که طی این ده سال باغات شهر تهران را نابود کرده و باغ را بنیاد بگذاردن تخریب شود ملک خانه قدیمی مستهلک بافت فرسوده را بروید و بی‌اجازه نهد باغات تخریب شود و در جلسه مطالبات مقام معظم رهبری چرا گفتفید که مردم بیزار می‌شوند.

چمران: ما همه می‌خواهیم باغات و درختان را حفظ کنیم.

حافظی: چند صد هکتار از باغات در این ۱۰ سال ۱۰۰ از بین رفته؟ از بین رفت **چمران:** شما بروگشتید به قانونی که ۷ درصد باید زیربنا را بسازد. این قانون از اول تا سالل ۸۲ بوده است یک پروانه بر اساس این قانون در شهر صادر نشده است یعنی اجزایی نموده به همین دلیل شورای دوم آمد و تشویقی کار کرد.

حافظی: خروجی این بود که باغات حفظ شود اما شورای دوم اصلاح کرد و مصوبه برج باغات را داد و تمام باغات از بین رفت.

چمران: باید که پروانه با ۲ درصد زیربنا صادر شده است؟ عملی نبوده.

حافظی: خروجی این بود که باغات حفظ شد.

چمران: کارشناسان جنابمالی تصمیم شان روی چشم ما.

حافظی: کمیسیون معماری و شهرداری هم بوده.

چمران: نه ما با کمیسیون معماری کار کردیم و چنین اعتقادی نداریم.

حافظی: رئیس کمیسیون امضا کرده است.

چمران: دوستان ما به باغات کار ندارند به خدا. به خانه مردم کار دارند که ۳۰ درصد آن الان سساختمان دارد و این ساختمان مثلا ۴۰۰ متر است و زمینش اش دو هزار متر است بعد بخواهد خراب کند بسازد می‌گویند ۲۵۰ متر بساز، این عملیاتی نیست و این نتیجه اش این می‌شود که صابون و قیر بریزند تا درختان را خشک کنند.

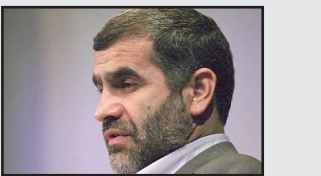
حافظی: این چهار طبقه است، هزار متر می‌شود.

چمران: در جایی که یهمنه آن دو طبقه است چرا چهار طبقه؟

حافظی: شما الان ۱۷ طبقه در صنایت از باغات اجازه دادید.

چمران: نبوده این می‌رود در بلندمرتبه سازی وقانونش فرق می‌کند شما بروید دو واحد شهرداری بخوانید عزیزم تا بفهمید چیست.

حافظی: سلامت مردم برای ما مهم است.

گفتگو از سید علیرضا دادگر حسینی

روحانی صادقانه تر از رقبای خویش نبض جامعه را گرفت

حمیدآصفی تحلیلگر مسائل سیاسی ایران و پژوهشگر اقتصادسیاسی ایران است. وی سال‌هاست که درعرصه مباحث سیاسی کلان کشور و نیز اقتصادسیاسی ایران و تحولات جهانی مصاحبه نموده و قلم زده است. آصفی از مدافعان جدی بحث توسعه متوازن اقتصادی ایران و در دستگاه اندیشگی زنده یادمهندس سعجابی تفکر و اندیشه می‌کند. گفتگوی ما با آصفی درباره انتخابات ریاست جمهوری ، ششهر تهران و شورای شهر را مطالعه بقرما بید:

چرا مردم از پیشنهاد یارانه سه برابری استقبال فوق‌العاده‌ای به عمل نیاوردند؟

در پاسخ پرسش شما بایدعرض کنم که مردم به طور تجربی وعینی مسائل را تحلیلی می‌کنند و می‌فهمند و با این شیوه تحلیل مسائل درعمل متوجه شدند که قدرت خرید ۴۵ هزارتومان یارانه امروز به زیرپانزده هزارتومان سقوط کرده و این برای مردم تحلیلی به روش روشنگران نیست، بلکه یک واقعیت عینی است. دربحث سه برابر کردن ولی مالی ایران این تورم موجب انباشت ششدها در کانون‌ها یارانه‌ها در شهرهای کوچک و حاشیه کلان شهرها تاحدی مورد استقبال قرار گرفت اما در روستاها این بسته پولی رای چندتایی نیارود. چون روستاها درمجموع این چهارسال اوضاعشان خوب بوده است. برخلاف دوران احمدی نژاد که انگر هم از شیلی واردمی‌شد، دراین دوران جلوی واردات بی ثبوت گرفته شد سه سال بارش باران و جلوگیری از واردات محصولات کشاورزی، عملکردمثبت وزیرکشاورزی، خریدیه موقع محصولات و پرداخت همزمان پول آن، موجب شد درمجموع وضعیت کشاورزان و روستائیان خوب شود و در نتیجه رویکرد سیاسی آنان درانتخابات بر پارامترهای کاملا عینی استوار بود. از طرفی آگاهی عموم مردم به یمین فضای مجازی وحضور فرزندان آنان در دانشگاه‌ها به عنوان یک مرجع فکری درگرایش رای آنان به آقای روحانی تأثیر فراوان داشته است. این تحلیل هم وجود داشت که یکدست نبود حاکمیت توسط اصول گرایان خطر منافع‌جویی بین‌المللی و درنهایت جنگ وتحریم را دربرخواهد داشت. شما نگاه کنید به انتخابات اخیر فرانسه که دو تا ایالت شمال غربی و مرکز معادن ذغال سنگ به لوین رای دادند. این دو ایالت درتمام طول تاریخ انتخاباتی فرانسه همیشه به حزب کمونیست رای می‌دادند ولی چون لوین گفته بود اگرپیروز شوم فرانسه را از اتحادیه اروپا خارج می‌کنم، کالای فرانسوی باید مصرف شهود، به هر کارگر هم ازدریوستت بیورو تا چهارصد بیورو هم پرداخت می‌کنم، این دوایالت به لوین رای دادند و بعد از شکست راست فرانسه روزنامه لوموند نوشت که ایرانی‌ها به

یارانه نه گفتند ولی بخشی ازمردم فرانسه آری گفتند!پس رد وعده سه برابرشدن یارانه‌ها توسط روستائیان و بخشی ازلایه‌های محروم در ایران را باید به حساب تجربه عینی آن‌ها و درک حسی‌اشان گذاشت که دراین مدت متوجه شدند یارانه‌ها جواب نمی‌دهد. اما همین جا بگویم اگرقدافتی عاجل جهت بهبود وضعیت اقتصادی ومعیشتی صورت بگیرد و شرایط وخیم شود ممکن است که دوباره وعده یارانه جواب دهد و همین اقتشار بیابند به یک جریان پوپولیسم رای دهند! رای ندادن این دوره انتخابات به اصولگرایان تبدیل به یک رفتار ماندگار سیاسی نمی‌شود و آن تجربه رای دادن در دوره احمدی نژاد می‌تواند دوباره تکرار شود. بخصوص درشهرهای کوچک که شکل کم است و نیز در حاشیه کلان شهرها که بیکاری و اعتیاد و سایر آسیب‌های اجتماعی موج می‌زند. برای همین هم درابتیاتی پاسخ عرض کردم که این ردکردن یارانه در روستاها بیشتر اتفاق افتاد تا در شهرهای کوچک وحاشیه کلان شهرها. هرچند باید در یک پژوهش دقیق آماری آن را درآورد در تفاوت رای روستاها با شهرهای کوچک وحاشیه کلان شهرها معلوم گردد. در جمع بندی کلان می‌توان گفت که همان عوامل و پارامتر در روستاها به‌نوعی در شهرهای کوچک وحاشیه کلان شهرها باقدری احتیاط آماری رخ داد.

آرای جناب آقای رئیس‌ی تلفیقی ازآرای اصول‌گرایان سنتی واقشار محروم است، به نظر شما چگونه می‌توان در انتخابات آینده سازوکاری فراهم کرد که از فقر ومحرومیت گروهی ازهم وطنان توسط جریانات سیاسی استفاده آبرازی نشود؟

برای پاسخ به این پرسش ما نیاز به یک برنامه کلان داریم و به نظرم بهترین سوال است. مجبورم قدری مفصل تر توضیح بدهم. در این راستایی‌شود اقدامات دراز مدت شامل یکسری اقدامات اورژانسی و اقدامات کوتاه مدت و میان مدت و دراز مدت است. ولی همه اینها بایددر چهار دستگاه ذهنی مناسجم باشد. همه می‌دانیم اقتصادایران دچار هدر رفتگی بودجه است و بودجه‌های نهادهای موازی و بریز و بیاش های اضافی و نیز بورکراسی گندهی پیرامون این نهادها، موجب هدر رفتن بودجه‌های کلان می‌شود. لذایکی از برنامه‌های عاجل شورای شهر قطع این بودجه از مصارف شهرداری است. تشککل مداحان و امورتیلیغاتی سیاسی که تاکنون جناحی هم بوده با وظایف ذاتی سُشورا و شهرداری درتضادست. بدینست بداینم که دولت حداقل تا چندین سال مرتب مجبوربود از بانک مرکزی و بانک‌های خصوصی

علی نیکزاد خطاب به وزیر کشور:

نتایج شمارش آرا به تفکیک صندوق اعلام شود

گفتگو از سید علیرضا دادگر حسینی

حمید آصفی در مصاحبه اختصاصی با مستقل:

روحانی صادقانه تر از رقبای خویش نبض جامعه را گرفت

وام بگیرد که فقط حقوق کارمندان را بپردازد. آن وقت شهرداری‌تهران با تزریق بودجه به این نهاد سنگ تمام گذاشته است و متأسفانه شورای شهر بخصوص بخش اصلاح طلب در اعتراض به این مسئله کنش درخوری ازخودنشان نداده است. صرفه جویی ملی در راستای توسعه و آنتهم در کلان شهر تهران که هزینه نگهداری آن سالانه ۲۵ میلیارد دلاراست اما تولید و خروجی صادراتی آن یک میلیارددوینم است! امری واجب و حیاتی است.

پس اندازه‌از در ایران به‌خصوص در تهران منفی شده است و این را آمارهای بانک مرکزی نشان می‌دهد که کل پس انداز ملی روند نزولی یهموده، پس سُشورا و شهرداری تهران نمی‌تواند افزایش تعرفه‌های متعدد را درردستوربریزنامه‌هایش قرار دهد. افزایش نرخ بلیط اتوبوس و مترو وعوارض نوسازی …، موجب فشار به اقاشارفروست می‌شود، باید با جلوگیری از هدررفتگی بودجه و جلوگیری ازسرریز آن انداز محل‌مداحان، کسربودجه خود را ناحودزایدی جریان کند. تورم دورقمی که نقطه اوج آن درپایان دوره دولت احمدی نژاد بود می‌توانست دریک دولت توسعه گرا فرصت ایجادنباشت سرمایه برای توسعه سنتعی و متوازن ایجاد کند. ولی درسیستم سرمایه‌داری یا بهتر بگویم سیستم پولداری این مالی ایران این تورم موجب انباشت ششدها در کانون‌ها و رانت‌های غیرمولد و بورژوازی مستغلات و نیز طیف سرمایه برداری! به سمت خروج، وگریز این سرمایه از ایران و پیوستن به چرخه سرمایه در خارج عملا انباشت سرمایه درایران برای امرتوسعه شکل نگرفت. پس از جنگ جهانی دوم آقای ارهاد وزیر اقتصاد آلمان می‌گوید من برای انباشت سرمایه اجازه می‌دهم ۵ سال تورم با نرخ ۵ بوجود بیاید و سرمایه گذارها انباشت کنند. اما در ایران ما با تورم ۴۰ تا ۵۰ درصد ریاضت کشیدیم و این انباشت صورت گرفت ولی یک نظام شایسته‌ای وجود نداشت که این تورم را به فرصتی برای انباشت سرمایه مولدتبدیل کند. به همین خاطر برای شد و همانگونه که گفته شد بخش مهمی از آن هم به خارج رفت یا در مستغلات وارد شد. درباره سیاست توسعه و بحث رفاه اجتماعی ملی و شهری و با توجه به ساختار شبه نئولیبرال نیت اقتصادی دولت و سیاست حاکم بر شهرداری تهران با مدیریت قالیباف، سیاست و امرتوسعه متوازن و متعادل بشدت لززان یاپوربان شده است.

پرداختن به این مباحث ابتدا کار مؤسسات پژوهشی و دانشگاه‌ها است. چرا از داخل این دانشگاه‌ها کمی برنامه پژوهشی و راهبردی بیرون نیامده؟ چون رویکرد سیستم یک رویکرد دستگاهی نیست. در اینجا است که در راستای بحث اندام‌ها و بازوان مشاورهای و پژوهش، یک دستگاه یا بخش مشاورهای برای شورای شهر کلاشنه‌ری خود تهران دوچندان می‌شود.

نهاد سُشورا باید با تاسیس این ارگان‌های پژوهشی که بار مالی بسیار ناچیزی دارد و در بودجه سالیانه سُشورا لحاظ شود این ارگان راها به سمت یک سری تحقیقات انتابتی حرکت دهد. چون درایران مؤسسه های پژوهشی آزاد ومستقل وجود ندارد که این هاباهم مرتب شوند و یک کلان پژوهش شهری را جلو ببردند!ا یکی از اقدامات سُشورای جدید شهر تهران در دستور کارقرار دادن این موضوع است. پیشنهادی که می‌شود این است که بانک شهر متعلق به شهرداری تهران باشد نه در رقابت با بانک مسکن. بلکه در راستای ایجاد و کمک به تاسیس مسکن های اجتماعی و صنعتی همانند شهرک اکباتان و آپادانا و نیز کمک به ساخت پژوهشکده‌های دانش بنیاد که درایلاغیه اقتصاد مقاومتی هم مطرح شده و گامی موثر بردارد در راستای اینکه تهران پیشران اقتصاد دانش محور باشد و ازاین چرخه پراقرض ۲۵ میلیارد هزینه و یک میلیارد و نیم صادرات، خارج شود و این مسئله اتفاقا در دوره چهارساله سُورای جدید قابلیت عملیاتی دارد.

تنها راه ممکن که مردم بخواهند در امر توسعه مشارکت کنند و از خط فقر و فلاکت عبور کنند، این است که نظرات مستقیم داشته باشند. در کلان شهرها هم مردم حتما باید مشارکت مستقیم بکنند و این مهم ازطریق سازمان های توسعه اقتصادی (در تهران اقتصاد دانش بنیان) صورت می‌گیرد. در ایران به خاطر رانت جویی و اقتصاد ر کانتیلیستی حتی این مباحث شکل نمی‌گیرند و بر سروصدای سیاست بازان صدای آن پژواک نمی‌یابد. درامر مشارکت و نظارت دموکراتیک مردم، اول سازمان‌های توسعه اقتصادی است و دوم بودجه ریزی مشارکتی است و بعد از آن سیاست رفاه اجتماعی ملی و سُشهری در کلان شهرها باید به روز شود. سطح گفتمان بسیار در این باره پایین است، دوستان اصلاح طلب فکر می‌کنند که بازی، بازی سیاسی است، هیچ حرفی بردر، سرریز جریانات کارگری بعد از انقلاب نشان می‌دهد که دلیل بیسیاست زده شدن برخی از تشکل های کارگری عدم شکل گیری نهادها و انجمن های مستقل از حاکمیت بوده. چون آن دوره تفکر چپ های این بود که طبقه کارگر از بسیاری طبقات جداسنت و باید حکومت کارگری تشکیل بدهندکه الان سیرتاریخی مدل حکومت دیکتاتوری پرولتاریا دردنیا تمام شده است و کمتر چپی دردنیا وجود دارد که به دنبال یک سیستم متمرکز دولتی و دیکتاتوری پرولتاریا باشد. بلکه تمام شده است و کمتر چپی دردنیا وجود دارد که به دنبال یک سیستم متمرکز دولتی و دیکتاتوری پرولتاریا باشد. بلکه مدل ترکیب زنده بازار و برنامه الان دردستور کار بسیاری ازجریانات چه جهانی است. حداقل انتظاری ازشورای شهر تهران – که کاملا در اختیار اصلاح طلبان قرار گرفته– این است که سندیکای مستقل کارگران سُشَرکت واحد رابه رسمیت بشناسند.

محمدباقر نوبخت سخنگوی دولت:

سیاست دفاعی ایران مبتنی بر بازدارندگی است

نوبخت در پاسخ به سوالی درباره برجام موشکی گفت: اگر منظور از برجام موشکی این است که از سیاستهای گفته شده عقب بنشینیم، خیر چنین برنامه‌ای وجود ندارد، اما اگر منظور این است که جهان را یعنی برخی قدرتهای جهان را متقاعد کنیم چنین چیزی وجود داردوی گفت: برخی قدرت های جهان تلاش دارند این قدرت دفاعی موشکی را به عنوان موضوع دغدغه وار برای کشورهای همسایه ایجاد کنند،

E-mail: mostagheldaily@gmail.com

رئیس ستاد انتخاباتی حجت‌الاسلام رئیسی با بیان اینکه متأسفانه وزارت کشور از ارائه شفاف نتایج و تفکیک صندوق‌های اخذ رای خودداری می‌نماید، تأکید کرد: نتایج شمارش آرا به تفکیک صندوق اعلام گردد

به گزارش مهر، علیر نیکزاد رئیس ستاد انتخاباتی حجت‌الاسلام رئیسی، در نامه‌ای خطاب به وزیر کشور نوشت: پیرو مکاتبات و پیگیری‌های مکرر گذشته و علی‌رغم گذشت چهار روز از اجرای انتخابات، متأسفانه وزارت کشور از ارائه شفاف نتایج و تفکیک صندوق‌های اخذ رای خودداری می‌نمایدوی تأکید کرد: وفق قانون، نتایج شمارش آرا به تفکیک صندوق اعلام گردد

سیاسی

در پایان جواب پرسش شماعرض کنم ازشروع به کار دولت دوم آقای روحانی باید مباحث ذکرشده در دستور کار قرار بگیرد وگرنه در پایان دولت دوم آقای روحانی باید منتظر دلیری و خجایت یک جریان پوپولیستی باشیم.

تاجهل وهشت ساعت قبل از رأی گیری موج نارضایتی ازعملکرداقتصادی دولت درلایه‌های تحتانی جامعه دیده میشود، به نظرشماچه عواملی منجربه سونامی بزرگ ۲۹ اردیبهشت گردید؟

لایه های تحتانی واقشار فرودست وحاشیه نشین بنابر آمارهای چیزی حدود دوازده میلیون نفرند که چه میزان از این جمعیت واجد شرایط رای دادن بودند من دقایق آماری آن را ندارم. اما اقدامات دولت درحوزه کشاورزی و روستائیان که درحدود شانزده یا هفده میلیون رای دارند، نسبتآرایی کننده بوده است، اقسامرتوسط شهری هم فارق از طیف‌های تحریمی آنان، عموما اهل مشارکت هستند در صورتی که احساس خطرکنند که یک جریان انحصارطلب خبیز برداشته که دستاوردهای مدنی آنان را فنا کند به سرعت واکنش نشان میدهند. حمایتش ازتیرویی است کمترانحصارطلب تر، کمترسخت‌گیرتر نسبت به سبک های متفاوت زندگی، کمترمنازعه‌جوستر در عرصه بین المللی، کمتررات خوارتر، کمتر به حوزه گستر و کار و مساعذنمون آن سیاست تخریبی دارد، و در عین حال باید دولت مطلوبی بیشتر به توسعه موفق پاینده موفق جریان امور اقتصادی صنعتی کشور بیاندیشد، بیشتر به تعامل جهانی بیاندیشد، بیشتر به نهادهای مدنی میدان مانور دهد، بیشتر عقلایت‌ری و عملی‌با مسائل اجتماعی فرهنگ اقتصادی برخورد کند. این آن حلقه هیجان وعلیان جنبش انتخاباتی برای رای دادن به آقای روحانی بوده است، تجربه دولت‌های اول ودوم احمدی نژاد به اندازه صدها سال دانش، تجربه، آگاهی به خیل عظیم مردم ایران آموخته است. نیز شرایط زندگی این خیل عظیم مردم اندکی آنان را ملاحظه کارکرده! که نباید زیاد به جریانات صفر کیلومتر اعتماد کنند. از طرفی شرایط جهانی به راست غلطیده، منطبق به راست و ارتجاع غلطیده، تارمب‌تارجریشه به دست گرفته و هیچ راه علاجی برای برون رفت از بحران اقتصادی آمریکا وجود ندارد الا با یک جنگ چندمحوری وچندمنطقه‌ای…پس همه دست به دست هم دادند تا جامعه احساس خطر کند و علیان مشارکت آنان را فراگرفت و دراین انتخابات آقای روحانی خوب، شجاعانه، صادقانه تر از رقبای خود بیض جامعه را گرفت و برنامه‌های خودش را شفاف تر از دوره قبل با مردم درمیان گذاشت.

در برخی از استان‌های محروم نظیر سیستان بلوچستان، کردستان، ایلام وضعیت برای روحانی مطلوب نبود، شما رویکرد مردم مناطق فوق به آقای روحانی علیرغم رکود حاکم بر کشور را در چه پارامترهایی ارزیابی می‌کنید؟
عرض کنم مسائل در سیستان و بلوچستان با مثلاً کردستان متفاوت است. در سیستان مباحث مذهبی بیشتر برجسته است، و متأسفانه نگاه امنیتی تا قبل ازدوره اول روحانی به این استان اوج گرفته بودکه در دولت روحانی اقدامات خوبی دراین حوزه های مذهبی، فرهنگی، سیاسی صورت گرفته مثل مدیریت محلی آنجا را درحلی از بخش ها به اهل سنت واگذار نمود، آزادی بیشتری داد، شخصیتی مثل مولوی عبدالحمید مدافع دولت روحانی است و اهل سنت آن منطقه بسیار به ایشان اعتماد و اعتقاد دارند، ایشان انسانی شریف، قنودش دینی، ایران دوست واقعی است. اما مشکلات اقتصادی آنجا هنوز پابرجاست و نیاز دولت اقدامات عاجلی انجام دهد. اهل سنت در آنجا به واسطه اقدامات مذهبی، سیاسی، مدیریتی، و تا حدی اقتصادی و مال بازسازی بافتی های فرسوده درتهران و کلان شهرها و طرح احیا و نوسازی بافت‌های فرسوده که دولت قرار بود با او سوده ده درصدی پرداخت کند الان پول ندارد و می‌تواند درطریق این یارانه ها سهم قابل توجهی از این منابع را برداشت نماید و بازسازی را با انجام بدهد اما محل پرداخت این وام‌ها باید همین حکومت‌های محلی یا سُشورا باشد که افزایش اختیارات هم داشته باشند و نظارت داشته باشد. درحوزه کارگری همواره دولت‌های بعد از انقلاب دچار نوعی تشکل هراسی، کارگر هراسی بوده‌اند. برنامه های جدید در دوران دولت آقای روحانی باید این باشد که اول‌ا از اجتماعات و مراسم کارگری جلوگیری نکنند. چون این امر به سیاست زده شدن تشکل ها و نهادهای کارگری منجر می‌شود. برای این مطالبه روی ظرفیت‌های قانونی باید توجه کرد. برسر جریانات کارگری بعد از انقلاب نشان می‌دهد که دلیل بیسیاست زده شدن برخی از تشکل های کارگری عدم شکل گیری نهادها و انجمن های مستقل از حاکمیت بوده. چون آن دوره تفکر چپ های این بود که طبقه کارگر از بسیاری طبقات جداسنت و باید حکومت کارگری تشکیل بدهندکه الان سیرتاریخی مدل حکومت دیکتاتوری پرولتاریا دردنیا تمام شده است و کمتر چپی دردنیا وجود دارد که به دنبال یک سیستم متمرکز دولتی و دیکتاتوری پرولتاریا باشد. بلکه تمام شده است و کمتر چپی دردنیا وجود دارد که به دنبال یک سیستم متمرکز دولتی و دیکتاتوری پرولتاریا باشد. بلکه مدل ترکیب زنده بازار و برنامه الان دردستور کار بسیاری ازجریانات چه جهانی است. حداقل انتظاری ازشورای شهر تهران – که کاملا در اختیار اصلاح طلبان قرار گرفته– این است که سندیکای مستقل کارگران سُشَرکت واحد رابه رسمیت بشناسند.

نهاد سُشورا باید با تاسیس این ارگان‌های پژوهشی که بار مالی بسیار ناچیزی دارد و در بودجه سالیانه سُشورا لحاظ شود این ارگان راها به سمت یک سری تحقیقات انتابتی حرکت دهد. چون درایران مؤسسه های پژوهشی آزاد ومستقل وجود ندارد که این هاباهم مرتب شوند و یک کلان پژوهش شهری را جلو ببردند!ا یکی از اقدامات سُشورای جدید شهر تهران در دستور کارقرار دادن این موضوع است. پیشنهادی که می‌شود این است که بانک شهر متعلق به شهرداری تهران باشد نه در رقابت با بانک مسکن. بلکه در راستای ایجاد و کمک به تاسیس مسکن های اجتماعی و صنعتی همانند شهرک اکباتان و آپادانا و نیز کمک به ساخت پژوهشکده‌های دانش بنیاد که درایلاغیه اقتصاد مقاومتی هم مطرح شده و گامی موثر بردارد در راستای اینکه تهران پیشران اقتصاد دانش محور باشد و ازاین چرخه پراقرض ۲۵ میلیارد هزینه و یک میلیارد و نیم صادرات، خارج شود و این مسئله اتفاقا در دوره چهارساله سُورای جدید قابلیت عملیاتی دارد.

تنها راه ممکن که مردم بخواهند در امر توسعه مشارکت کنند و از خط فقر و فلاکت عبور کنند، این است که نظرات مستقیم داشته باشند. در کلان شهرها هم مردم حتما باید مشارکت مستقیم بکنند و این مهم ازطریق سازمان های توسعه اقتصادی (در تهران اقتصاد دانش بنیان) صورت می‌گیرد. در ایران به خاطر رانت جویی و اقتصاد ر کانتیلیستی حتی این مباحث شکل نمی‌گیرند و بر سروصدای سیاست بازان صدای آن پژواک نمی‌یابد. درامر مشارکت و نظارت دموکراتیک مردم، اول سازمان‌های توسعه اقتصادی است و دوم بودجه ریزی مشارکتی است و بعد از آن سیاست رفاه اجتماعی ملی و سُشهری در کلان شهرها باید به روز شود. سطح گفتمان بسیار در این باره پایین است، دوستان اصلاح طلب فکر می‌کنند که بازی، بازی سیاسی است، هیچ حرفی بردر، سرریز جریانات کارگری بعد از انقلاب نشان می‌دهد که دلیل بیسیاست زده شدن برخی از تشکل های کارگری عدم شکل گیری نهادها و انجمن های مستقل از حاکمیت بوده. چون آن دوره تفکر چپ های این بود که طبقه کارگر از بسیاری طبقات جداسنت و باید حکومت کارگری تشکیل بدهندکه الان سیرتاریخی مدل حکومت دیکتاتوری پرولتاریا دردنیا تمام شده است و کمتر چپی دردنیا وجود دارد که به دنبال یک سیستم متمرکز دولتی و دیکتاتوری پرولتاریا باشد. بلکه تمام شده است و کمتر چپی دردنیا وجود دارد که به دنبال یک سیستم متمرکز دولتی و دیکتاتوری پرولتاریا باشد. بلکه مدل ترکیب زنده بازار و برنامه الان دردستور کار بسیاری ازجریانات چه جهانی است. حداقل انتظاری ازشورای شهر تهران – که کاملا در اختیار اصلاح طلبان قرار گرفته– این است که سندیکای مستقل کارگران سُشَرکت واحد رابه رسمیت بشناسند.

نوبخت در پاسخ به سوالی درباره برجام موشکی گفت: اگر منظور از برجام موشکی این است که از سیاستهای گفته شده عقب بنشینیم، خیر چنین برنامه‌ای وجود ندارد، اما اگر منظور این است که جهان را یعنی برخی قدرتهای جهان را متقاعد کنیم چنین چیزی وجود داردوی گفت: برخی قدرت های جهان تلاش دارند این قدرت دفاعی موشکی را به عنوان موضوع دغدغه وار برای کشورهای همسایه ایجاد کنند،

نوبخت در پاسخ به سوالی درباره برجام موشکی گفت: اگر منظور از برجام موشکی این است که از سیاستهای گفته شده عقب بنشینیم، خیر چنین برنامه‌ای وجود ندارد، اما اگر منظور این است که جهان را یعنی برخی قدرتهای جهان را متقاعد کنیم چنین چیزی وجود داردوی گفت: برخی قدرت های جهان تلاش دارند این قدرت دفاعی موشکی را به عنوان موضوع دغدغه وار برای کشورهای همسایه ایجاد کنند،